

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ที่เข้าเรียนโดยวิธีโควต้า กับนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือก เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ซึ่งลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 156 คน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 165 คน และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จำนวน 155 คน รวมประชากรทั้งสิ้นจำนวน 476 คน เนื่องจากประชากรมีจำนวนน้อย ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงได้ใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษาครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ชั้นปีที่กำลังศึกษา วุฒิการศึกษาที่จบก่อนเข้าศึกษาต่อคณะศิลปศาสตร์ เกรดเฉลี่ยสะสมขณะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ ปวช.3 วิธีการเข้าศึกษาต่อในคณะศิลปศาสตร์ และเกรดเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ผ่านมา (ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551) จำนวน 7 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา มี 4 ด้าน คือ

1. ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 12 ข้อ มีลักษณะเป็น Rating Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
2. ด้านทัศนคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 11 ข้อ มีลักษณะเป็น Rating Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยเป็นข้อความทางบวก 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 3-11 และเป็นข้อความทางลบ 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2
3. ด้านความวิตกกังวลในการเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็น Rating Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยเป็นข้อความทางบวก 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3, 7 และข้อ 9 เป็นข้อความทางลบ 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-2, 4-6, 8 และ 10

4. ด้านกลวิธีในการเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 19 ข้อ มีลักษณะเป็น Rating Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย และปฏิบัติ น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยยึดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคณะผู้วิจัยได้ศึกษาและ วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดขอบเขตเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมในเรื่องของแรงจูงใจใน การเรียนภาษาต่างประเทศ ทักษะคิดต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ความวิตกกังวลในการเรียน ภาษาต่างประเทศ และกลวิธีในการเรียนภาษาต่างประเทศ

3. การตรวจสอบเครื่องมือ คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไป ทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ พื้นที่บพิตรพิมุข จักรวรรดิ ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ศึกษา จำนวน 30 ชุด และนำไปทดสอบเพื่อหาค่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านแรงจูงใจในการเรียน ภาษาต่างประเทศ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7463

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านทักษะคิดต่อการเรียน ภาษาต่างประเทศ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6576

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านความวิตกกังวลใน การเรียนภาษาต่างประเทศ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7017

4. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาด้านกลวิธีในการเรียน ภาษาต่างประเทศ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8842

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความ อินเทอร์เน็ต และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากประชากร ซึ่งเป็นนักศึกษาของคณะ ศิลปศาสตร์ และกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 476 คน (ข้อมูลนักศึกษา

จากงานทะเบียนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สำนักบริหารบัณฑิตศึกษา
จักรวรรดิ ณ วันที่ 6 มกราคม 2552) คณะผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาในระหว่างวันที่
2 – 6 กุมภาพันธ์ 2552 โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์ สามารถนำไป
วิเคราะห์ข้อมูลได้ จำนวน 402 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.45

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ค่าความ
เชื่อมั่นของแบบสอบถาม ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียว และการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด